

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Giró Szász és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** az **alperes** ellen békéltető testületi ajánlás hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2010. február 1. napján meghozott 6.P.21.863/2009/9. számú ítélete ellen a felperes által 10. és 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja és az alperes BT-H/2009/133., 134., 143., 144. és 147. szám alatt hozott határozatait hatályon kívül helyezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen a felperesnek 100.000,- (Egyszázezer) első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes vállalkozással szemben indított jogvita keretében 2009. július 17. napján BT-H/2009/133. szám alatt BT-H/2009/134. szám alatt, BT-H/2009/143. szám alatt, BT-H/2009/144. szám alatt és BT-H/2009/147. szám alatt ajánlás jellegű határozatokat hozott. A békéltető testület eljáró tanácsa felkérte a vállalkozás vezetőjét, hogy a határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen vissza "**A**"-né fogyasztónak 998.000,-Ft-ot, "**A**" fogyasztónak 832.000,-Ft-ot, "**B**" fogyasztónak 520.000,-Ft-ot, "**C**" fogyasztónak 520.000,-Ft-ot és "**D**" fogyasztónak 520.000,-Ft-ot. "**D**", "**A**"-né, "**A**" egyenként 910,- euró visszafizetési igényének nem adott helyt.

Határozatainak indokolásában rögzítette, hogy a fogyasztók és a felperes 2008. júniusában úgynevezett törzsvásárlói megállapodásokat kötöttek. Amelyikre tekintettel a fenti összegek befizetésre kerültek.

Kifejtette, hogy a megállapodások sértik a Ptk. 205. §. (1), (2) és (3) bekezdéseiben írtakat, ugyanis a szerződések létrejöttét megelőző tájékoztatók tartalma nem felelt meg a törvényi előírásoknak. Megállapította azt is, hogy a fogyasztók a szerződések létrejöttkor lényeges körülmények tekintetében tévedésben voltak (Ptk. 210. §.)

A szerződések megkötését megelőző előadásokon elhangzott tájékoztatás tartalma megtévesztő volt, a felperes általános üzleti feltételeinek 5.6. pont (2) bekezdésébe, valamint az általános üzleti feltételek 15. pontjában szabályozott a törzsvásárló elállási jogával kapcsolatos rendelkezésekbe ütközik.

A határozatok indokolása megállapította, hogy az eljáró tanács a felperes tevékenységét szolgáltatásnak minősítette. A vállalkozás eljárása nem felelt meg az üzleten kívüli kereskedésről szóló 370/2004. (XII.26.) Kormányrendelet 3. §., 4. §-ban írtaknak.

A felperesi vállalkozás tevékenysége tisztességtelen, mivel a fogyasztók a tisztességtelen verseny tilalmáról szóló 1996. LVII. törvény 2. §-ában szabályozottak ellenére elállási jogukkal nem tudtak élni.

A vállalkozás tevékenysége a **PSZÁF** és a **"E"** AG között 2008. február 19-én megkötött hatósági szerződésbe ütközik.

Felperes kereseti kérelmében a fenti határozatok hatályon kívül helyezését elsősorban arra hivatkozással kérte, hogy a törzsvásárlói szerződés minden esetben az ügyfél és a **"E"** AG között jött létre. A felperes, mint az **"E"** AG magyarországi leányvállalata képviselőként a kérelmezőkkel nem áll jogviszonyban.

Kiemelte, hogy az ügyfelek a tagsági jogviszony létesítését megelőzően a felperes által üzemeltetett honlapon vagy a Kft. ügyfélszolgálati irodájában pontosan tájékozódhatnak a **"L"** rendszer működéséről és a részvétellel járó jogokról és kötelezettségekről.

Az **"E"** AG általános üzleti feltételei tartalmazzák azt, hogy az egyes törzsvásárlók által az új törzsvásárlók közvetítésekor adott tájékoztatás során a törzsvásárló az **"L"** képviselőjére nem jogosult, nem jogosult készpénz átvételére sem, illetőleg az **"L"** nevében semmiféle jognyilatkozatot nem tehet (5.3.pont). Az 5.6. pont rendelkezik arról, hogy a közvetítői tevékenység a rendszerépítés tekintetében tilos a potenciális törzsvásárlót a rendszerben részt vevőt megtéveszteni, ennek minősül az írásbeli dokumentumokkal eltérő szóbeli ígéret, vagy információ.

Hivatkozott arra is, hogy amennyiben a kérelmezők felmondják a törzsvásárlói szerződést, abban az esetben sincs olyan, a kérelmezők által nyújtott szolgáltatás, amely ellenszolgáltatás nélkül maradna a szerződés megszűnését követően, ugyanis az ügyfeleknek lehetősége van továbbra is arra, hogy az átutalt összegért termékeket vásároljanak, szolgáltatásokat vegyenek igénybe az **"L"** rendszeren belül, az általános üzleti feltételekben rögzített feltételek figyelembevételével.

Hivatkozott az általános üzleti feltételek 4. pontjára, amely szerint a törzsvásárló tudomásul veszi, hogy amennyiben egy **"L"** utalványért csak előleget fizetett, az előleg összegét nem igényelheti vissza.

Alperes a kereseti kérelmet - utalással a határozataiban kifejtettekre - vitatta.

Az elsőfokú bíróság támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában akként foglalt állást, hogy a perbeli szerződések a 2008. szeptember 1. napjáig hatályos, az üzleten kívüli fogyasztóval kötött szerződésekről és az üzleten kívüli kereskedés folytatásának egyes feltételeiről szóló 370/2004. (XII.26.) Kormányrendelet hatálya alá tartozik. Így a jogvitát a hivatkozott Kormányrendelet, a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) rendelkezései, valamint a Ptk. 200. §. (2), 205. §. (1), (2), 216. §. (1) bekezdése, 234. §. (1) bekezdése és 237. §. (1) bekezdése alapján bírálta el. Hivatkozott arra, hogy az Fgytv. 34. §. (4) bekezdése értelmében nem volt akadálya az alperesi ajánlások felperes által kért érdemi felülvizsgálatának.

Az elsőfokú bíróság nem fogadta el azon felperesi érvelést, miszerint a szerződéses jogviszony az ügyfelek és az "E" AG között jött létre. Az ügyfelek az igénybe venni kívánt szolgáltatás alapjául szolgáló utalvány ellenértékét megfizették. Álláspontja szerint az ügyfél és a felperes között a szerződés ráutaló magatartással létrejött, mivel az ügyfelek az igénybe venni kívánt szolgáltatás alapjául szolgáló utalvány ellenértékét megfizették. A banki átutalások kedvezményezettjeként a fogyasztók a felperest tüntették fel, így az ügyfelek a felperessel álltak szerződéses jogviszonyban. A "C", "B" és "D" online regisztrációját és utalványrendelését tartalmazó okiratokat az elsőfokú bíróság nem látta alkalmasnak annak bizonyítására, hogy a törzsvásárlói szerződés az ügyfél és az "E" AG között jött létre, írásbeli megállapodást pedig a felek nem kötöttek.

Az ítélet indokolása kifejti, hogy a 370/2004. számú Kormányrendelet 4. §. (4) bekezdésében a fogyasztó számára biztosított elállási jogra vonatkozó írásbeli tájékoztatást az ügyfelek nem kaptak, ennek elmaradásához pedig a hivatkozott Kormányrendelet 3. §. (3) bekezdése a semmisség jogkövetkezményét fűzi, így az elsőfokú bíróság a panaszosok által kötött törzsvásárlói megállapodást jogszabályba ütközőnek minősítette, és a Ptk. 200. §. (2) bekezdése értelmében, annak semmisségét állapította meg. Álláspontja szerint a Ptk. 237. §. (1) bekezdése szerinti jogkövetkezmények alkalmazásával az alperes helyesen járt el, így a határozatok hatályon kívül helyezésére vonatkozó felperesi kereseti kérelmet elutasította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes ajánlásának hatályon kívül helyezését kérte. Hangsúlyozta, hogy az ügyfelekkel az "E" AG állt szerződéses jogviszonyban. Törzsvásárlói jogviszony kizárólag akkor jön létre, ID szám és ahhoz kapcsolódóan pozíciók csak akkor igénybe vehetők, ha a törzsvásárló az általános üzleti feltételeket elfogadja. Azokból kétséget kizáróan kiderül, hogy a szerződéses jogviszony alanya az "E" AG, a felperes pedig képviselőként jár el.

Hivatkozott a felperes arra is, hogy az alperes által felhívott 370/2004. (XII.26.) Kormányrendelet hatálya nem terjed ki a perbeli jogviszonyra. Az ugyanis az üzleten kívüli kereskedelmi tevékenység szabályozására vonatkozik, tipikusan az úgynevezett MLM

módszerként működő értékesítési és szolgáltatási tevékenység törvényi szabályozására szolgál. Az "L" rendszer MLM rendszere pedig nem az értékesítési, kereskedelmi tevékenységre vonatkozik, hanem a rendszerben képződő ügynöki jutalék felosztásának módjára. Jelen esetben tehát nem üzleten kívüli értékesítési tevékenységről van szó.

Eladónak nem az "E" AG-t, hanem az "L" kereskedelmi partnereit lehet nevezni, akik azonban termékeiket, szolgáltatásaikat a rendes kereskedelmi forgalomban, az erre nyitva álló üzlethelyiségekben folytatják. Az "L", mint ügynök kapcsolatot teremt a kereskedelmi forgalomban résztvevő felek között, és ennek a tevékenységnek az ügynöki jutalékát osztja fel a törzsvásárlók között.

A fellebbezés megalapozott.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az általa helyesen megállapított tényállásból levont jogi következtetései azonban nem helytállóak.

Az elsőfokú bíróság - alperes jogi álláspontját osztva - megállapította, hogy az úgynevezett törzsvásárlói megállapodást ráutaló magatartással a fogyasztók és a felperes között jött létre.

A Ptk. 205. §. (1), (2) és 216. §. (1) bekezdései figyelembevételével annak tulajdonított jelentőséget, hogy a fogyasztók az "L" rendszer által nyújtott szolgáltatások ellenértékéért befizetett összegek banki átutalással történő teljesítése során az átutalások kedvezményezettjeként a felperest nevezték meg.

Az "E" AG általános üzleti feltételei értelmében a fogyasztók törzsvásárlói megállapodás megkötésével léphetnek be az "L" rendszerbe, amely írásbeli szerződés, vagy online regisztráció útján történik. Az "L" rendszer nyújtotta szolgáltatások igénybevételének és az ezért járó ellenérték befizetésének feltétele az ügyfélazonosító ID szám megszerzése, amelyhez a fogyasztók - jelen esetben - írásbeli szerződéskötés hiányában online regisztráció útján jutottak. Az online regisztráció folyamatában a szerződő felek csak az általános üzleti feltételek tudomásulvételét követően juthatnak a konkrét szolgáltatások (pl. "L" utalványok) igénybevételéhez, megvásárlásához lehetővé tevő ID számhoz. Jelen esetben tehát az online bejelentkező, - vagy a bejelentkezést más személlyel elvégeztető - fogyasztó az általános üzleti feltételekből kétséget kizáróan tudomást szerzett arról, hogy a rendszer működtetője az "E" AG, így a belépni kívánó fogyasztók csak az "E" AG-val köthetnek törzsvásárlói megállapodást. Az általános üzleti feltételek a felperes pozícióját is kétséget kizáróan meghatározták.

A fentiekből következően tehát a törzsvásárlói megállapodás elektronikus úton a fogyasztók és az "E" AG között jött létre.

Utal az ítéltábla arra, hogy az "L" utalványok ellenértékére vonatkozó banki átutaláson kedvezményezettként a fogyasztók a felperes címét tüntették fel, azonban a befizetések az "E" AG számlaszámára történtek. ("F" Bank ...)

A fentiekre tekintettel az alperes előtti eljárás csak a fogyasztókkal szerződéses jogviszonyban álló "E" AG vállalkozással szemben lett volna indítható, így a **felperes** Kft-vel szemben meghozott ajánlás jellegű határozat hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálására a Ptk., a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) rendelkezései mellett Az üzleten kívüli fogyasztóval kötött szerződésekről és az üzleten kívüli kereskedelem folytatásának egyes feltételeiről szóló 370/2004. (XII.26.) Kormányrendelet rendelkezéseit tekintette irányadónak.

Az alperesi határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelem elsőfokú elutasításának indoka az volt, hogy a Kormányrendelet 3. §. (1) bekezdésében szabályozott, - a 4. §-ban írt elállás jogára vonatkozó - tájékoztatás elmaradásához a 3. §. (3) bekezdése a fogyasztó és vállalkozás közt létrejött szerződés semmisségének jogkövetkezményét fűzi.

A hivatkozott rendelet 3. és 4. §-ai és a Ptk. 200. §. (2) és 237. §. (1) bekezdésében írtak alapján az elsőfokú bíróság helytállónak fogadta el az alperes - eredeti állapot helyreállítására vonatkozó - ajánlás jellegű határozataiban írtakat.

Ezzel szemben a távollevők között kötött szerződésekről szóló 17/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1. §. (1) bekezdése értelmében a rendelet hatálya arra a szerződésre terjed ki, amelyet a fogyasztó és vállalkozás köt egymással termék, illetve szolgáltatás értékesítésére irányuló, a vállalkozás által működtetett távértékesítési rendszer keretében olyan módon, hogy a szerződés megkötése érdekében a vállalkozás kizárólag távközlő eszközt alkalmaz (távollevők között kötött szerződés). Az 1. §. (5) bekezdése értelmében a rendelet alkalmazásában távközlő eszköz, bármely eszköz, amely alkalmas a felek távollétében - szerződés megkötése érdekében - szerződési nyilatkozat megtételére. Ide tartozónak tekinti az elektronikus levélet (email is). Figyelemmel arra, hogy a fogyasztók és az "E" AG közt a jogvita alapját képező törzsvásárlói megállapodások online regisztráció útján jöttek létre, így a jogvita elbírálására a hivatkozott 17/1999. (II.5.) Kormányrendelet rendelkezései alkalmazandók.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a kereseti kérelemnek helyt adva az alperesi határozatokat hatályon kívül helyezte.

A fellebbezés eredményre vezetett, így az ítéletábra a Pp. 78. §. (1) bekezdés alapján az alperest kötelezte a felperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Győr, 2011. március 9. napján

Dr. Zámbo Tamás sk. Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk. Dr. Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: